

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

17. ROČNÍK - LISTOPAD 2019 - ČÍSLO 187

FARNÍČEK

VZDOMÍNKA NA VĚRNÉ ZEMŘELÉ SE KONÁ
V NEDĚLI 3. LISTOPADU NA FRYŠTÁCKÉM HŘBITOVĚ

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

vstoupili jsme do nového měsíce, ve kterém intenzivně padá listí ze stromů a je to mluvou přírody i k nám – i ty spadneš ze stromu života do hlíny země, do hrobu. Po celý týden chodíme na hroby zemřelých modlit se za jejich spásu – vstup do plnosti života u Boha. To však vyžaduje naši víru ve vtěleného, ukřižovaného a vzkříšeného Pána Ježíše Krista. Ta roste ze slyšení Božího slova, modlitby a svátostného života. Využívejme více tyto duchovní prostředky.

V pondělí v 18.00 na faře je první setkání rodičů dětí, které se začaly připravovat na první svátost smíření a první svaté přijímání. Mým velikým přáním je, aby to rodiče vzali opravdu vážně a zodpovědně. K tomu je třeba, milí rodiče, vaše opravdové obrácení se k Bohu. Modleme se za to spolu.

Celou farnost zvu na páteční večerní modlitby chval, které jsou silným znamením živé víry v milujícího Otce, jeho Syna Ježíše Krista i Ducha svatého. Přijďte oživit svou víru!

V tyto dny také prožíváme 30 roků od pádu totalitního režimu komunismu a novou, dlouhou nikdy nekončící cestu k demokracii. Projevme také za to vděčnost Bohu i naší svatě Anežce České, která v tom má také své prsty. Vnější svoboda vyrůstá z té vnitřní, ke které nás osvobozuje stále Ježíš Kristus. Znovu a znovu mu otvírajeme svá srdce v modlitbě i svátosti smíření, aby nás rozvazoval z pout hříchů.

K větší zaměřenosti našeho života na Boha nám také dá impuls neděle 24. 11., která má název Den Bible. Opět si můžeme uvědomit více dar svobody, ve které máme tak úžasný přístup k Božímu slovu ve velice pestrých vydáních Bible.

A do nového liturgického roku 2019/20 nás uvede první neděle adventní s požehnáním adventních věnců a u nich každodenní modlitba Anděl Páně, výsostná modlitba Adventu.

Všem vám k tomu, milé sestry a bratři ze srdce žehná o. Josef.

NÁRODNÍ POUŤ KE 30. VÝROČÍ KANONIZACE SV. ANEŽKY ČESKÉ (1989 – 2019)

ŘÍM

11.–13. 11. 2019

Generální audience s papežem Františkem

Národní mše sv. českých a moravských
biskupů a kněží v bazilice sv. Petra
ve Vatikánu a v dalších římských bazilikách

RESTAUROVÁNÍ KŘTITELNICE V KOSTELE SV. MIKULÁŠE

V Římskokatolické farnosti Fryšták, bylo provedeno komplexní restaurování mramorové křtitelnice v kostele sv. Mikuláše. Jedná se jednoduchou barokní křtitelnicí kalichového typu s profilovanou mísou. Noha křtitelnice je složena z několikrát odstupňované hranolové trnože a profilované nohy. Křtitelnice je vytvořena z přírodního mramoru. Jedná se s velkou pravděpodobností o mramor cetechovický, ve své době hojně užívaný pro sochařské a architektonické realizace (např. *Morový sloup Uh. Hradiště, biskupská rezidence v Kroměříži atd.*) V 17. a 18. století se stal cetechovický mramor nejoblíbenějším na Moravě (*Kamenná tvář Brna; Mrázek Ivan; MZM Brno 1993*). Křtitelnice je vytvořena z přírodního mramoru. Ten vykazoval v podstatě po celém povrchu (90%) ztrátu lesku. Dále pak byl mramor na mnoha místech zejména soklové části povrchově dožilý, bez lesku, místy korodovaný do hloubky (v rozsahu jednotek %). Důsledkem povrchově stráveného mramoru byla vzdušná a vzlínavá vlhkost, která v interiéru kostela pravděpodobně v minulosti působila. Povrchově běžné znečištění, lokálně mechanické defekty. Mísa křtitelnice byla prasklá. Jednalo se pravděpodobně o sekundární poškození, které bylo v minulosti opravováno – nepřesné lepení praskliny pryskyřicí a sanace kovovou obručí. Restaurátorský zásah byl koncipován individuálně s přihlédnutím k různorodosti poškození. Byl soustředěn na celkové očištění povrchu mramoru, sanaci prasklin, plastickou retuš mechanických defektů a konzervaci povrchu. V rámci restaurování křtitelnice byla přesunuta do původního historického umístění pod baldachýn se štukovým basreliéfem křtu Krista. **Restaurování bylo financováno za přispění Zlínského kraje z Programu na podporu stavební obnovy a restaurování kulturních památek a památek místního významu KUL03-19 2019.**

Technický administrátor děkanátu Vizovice Petr Červenka

FARNÍ POUŤ SE VYDAŘILA

Na fryštáckou farní pouť jsme vyráželi v půl 8. ráno autobusem směrem na Brno. Po ranní modlitbě Jana XXIII. a desátku („Kterého jsi z Ducha sv. počala“) za kroměřížský internát a Manželská setkání jsme valili na západ. První zastávkou bylo rodné městečko našeho pana faráře Josefa – Pozořice a kostel Nanebevzetí Panny Marie, dvouvěžová monumentální dominanta tohoto kraje. Zde nás čekal P. Pavel Lacina, který nám ani tak nevyložil historii svého úchvatného svatostánku, kterou jsme si mohli pročíst na nástěnkách u vchodu do kostela, jako spíše stav, jak to v jeho farnosti chodí. V rozlehlé prostoře dobře vyzněly mariánské litanie i píseň 802, doprovázené varhanami pod rukama Jarušky Fuksové. Inspirací pro naši farnost mohlo být to, že P. Pavel sděloval, že farnost žije velmi aktivně sama o sobě (výhoda je, že čítá mnoho mladých rodin) a on v první řadě vykonává duchovní a pastorační doprovod a farníci jsou mu velkou oporou. Zkrátka z toho vyplývalo, že co si farníci neudělají sami, to nemají. Na přetřes přišel i např. počet ministrantů, které rodiče k ministrování rádi směřují. To u mě vyvolalo vzpomínku, kdy jsem v jižních Čechách několikrát „asistovala“ u oltáře (jako lektor, držák misálu, doprovod přinášejících dary...). Musím přiznat, že když je člověk „ve službě“, užije si bohoslužbu zcela jinak, než když sedí v lavici a troufám si tvrdit, že pro děcka je forma „služby“ i, dá se snad říci, zábavnější a více si uvědomují, co se zrovna děje.

Druhou zastávkou byl velkolepý chrám sv. Jakuba v Brně. Otec Josef má osobního patrona ve sv. Jakubu, neboť byl na sv. Jakuba pokřtěn, a když byl svého času v Jihlavě, působil v kostele sv. Jakuba a stejně tak i na druhém místě v Boskovicích. Brněnský kostel je dnes denně otevřen pro návštěvníky a turisty. Z toho důvodu (z mého pohledu) nepůsobil při naší návštěvě (v sobotu) zvláště duchovním dojmem. Obrovská, světlá prostora, v níž cvakají fotoaparáty a lidé dupou po hrobech osobností typu Raduita de Souchéz, hrdinného obránce města Brna. Nicméně tento gotický chrám má nádhernou, fascinující klenbu a sloupy. Pro velké množství lidí jsme ani nekonali hromadnou modlitbu, prošli jsme prostorem a valili dál. Třetí zastávkou bylo Brno-Žabovřesky, kde nás očekával spolubratr Pavel Glogar. Po desátku („Se kterým jsi Alžbětu navštívila“) a výkladu historie stavby kostela Panny Marie Pomocnice a salesiánského střediska otcem Josefem nás P. Pavel provedl zázemím pod kostelem a budovou střediska (původní mateřskou školkou), plnou kluboven na mnoho různých typů kroužků (hudební, keramika, jazyky, posilovna...) a povykládal o činnosti salesiánů v Brně.

Po polední pauze a požehnání na cestu jsme pokračovali do rodiště velké ženy, matky a světice – sv. Zdislavy, do Křižanova. Kostel je menší, ale dá se říci útulný a rozhodně promodlený, na oltáři s hlavní postavou sv. Václavem. Před pravou stranou lavic je umístěno sousoší sv. Zdislavy a jejího manžela Havla z Lemberka (svatební výjev), před levou stranou lavic je socha Panny Marie s Ježíškem. Otec Josef nám nejprve přečetl stručný životopis sv. Zdislavy a poté jsme zpívali pod vedením Fuksových nejprve píseň o sv. Zdislavě (834), poté k sv. Václavu (830). Poté jsme přešli ke kašně s novou sochou sv. Zdislavy od Otmara Olivy (a dalších), kde jsme se modlili litanie ke sv. Zdislavě. Litanie byly tklivé, jelikož začal vát studený vítr a poprchat.

FARNÍ POUŤ - DOKONČENÍ

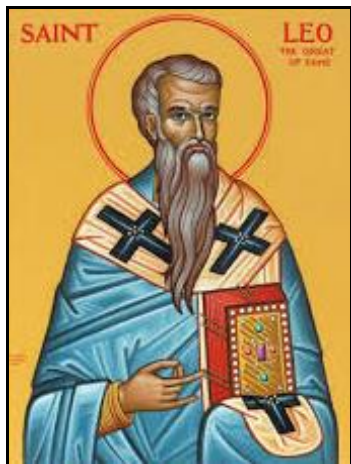
Poslední zastávkou byly Slavkovice, kde je postaven moderní kostel, zasvěcený Božímu Milosrdenství. Duchovní službu zde vykonávají bratři Poláci. Přestože nejsem vyznavačem moderní sakrální architektury (slavkovický kostel na mě působí jako hřib, Noemova archa či benzínová pumpa), překvapil mě velice příjemný vnitřek stavby. Menší přívětivý prostor, působící uklidňujícím dojmem. Nejprve jsme však v mrholivém podvečeru absolvovali prohlídku křížové cesty, která je zde zakončena 15. zastavením, zobrazujícím Krista zmrtvýchvstalého a došli až na vrch ke kříži, který označuje budoucí základ poutního místa, v které zde Slavkovičtí pevně věří (doufají).

V kostele Božího Milosrdenství jsme pak prožili růženec, bohoslužbu, výstav Nejsvětější Svátosti se sobotní meditací, a to vše zhruba během hodiny a půl. Hlavní celebrant uměl výborně česky a k tomu má dobrý smysl pro humor. Jeho závěr kázání byl odzbrojující: „Vy se na mě díváte, jako kdybyste si mysleli, že vám lžu!“ Dokonale rozklíčkoval, proč je dobré chodit k sv. přijímání. Interpretace: „Tím, že přijímáme Tělo a Krev Páně, dostává se nám samotným do těla a do žil Kristus a my se mu tak můžeme stávat více a více podobnými a nakonec se můžeme stát jím samým (*Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus*).“ Občas mám dojem, že někteří lidé, kteří ke sv. přijímání nechodí, nemají ani tak důvod nějakého hříchu, ale jako by si říkali: „To už známe, už jsme jednou byli...“ Přitom sv. přijímání je obrovská milost, kterou by měl člověk přijímat znova a znova. Za vydatného deště jsme se rozloučili se Slavkovickými a valili zpátky na východ. Do Fryštáku jsme dorazili před 21. hodinou.

Deo gratias. P.J.**Foto: J. Heinz**

SVĚTEC MĚSÍCE – LEV I. VELIKÝ

Svatý Lev I. byl papežem od 29. září 440 do 10. listopadu 461 a jako prvním se mu od jeho nástupců dostalo přídomeku Veliký. Příběh jeho pontifikátu dává za pravdu tomuto jedinečnému privilegii. Po Lvu dostal přídomek Veliký už pouze papež Řehoř. O jeho životě před jeho zvolením se dochovalo jen málo zpráv. Pravděpodobně se narodil v Římě a jeho rodiče pocházeli z Toskánska. Než se stal papežem, žil jako jáhen v Římě a byly mu svěřovány různé funkce, také u císařského dvora. Regentka Galia Placidia ho vyslala na misi do Galie, kde působil jako prostředník mezi dvěma generály, kteří soupeřili o velení nad vojskem. Právě během svého pobytu v Galii byl zvolen papežem.

Když se Lev vrátil do Říma, byl dne 29. září roku 440 uveden do úřadu. Toto datum bylo pak každý rok oslavováno jako výročí jeho „narození“. Zachovaly se nám nejméně čtyři proslovy k těmto příležitostem. Papež si byl vědom kontinuity primátu nad ostatními biskupy a potvrdil svou autoritu nad západní církví. Přiznal východní církvi vlastní organizaci kolem starých sídel patriarchů, ale přesto si vyhradil právo vykonávat Petrův primát v otázkách zásadního významu. Kázání, která pronesl při liturgických slavnostech, jsou svědectvím jeho hlubokého proniknutí do tajemství víry, jež předkládal věřícím města Říma, svěřeným mu do pastýřské péče. Biskupům různých církví, kteří se na něj obraceli o radu a s podněty týkajícími se jejich

úřadu, odpovídal velmi přesně. Jeho odpovědi jsou vyjádřením skutečné církevní tradice a staly se dědictvím společného učení církve. Z Afriky přicházely dotazy ohledně nezvyklostí při správě diecézí a jeho rady byly všeobecně přijímány s uspokojením. S určitým odporem k papežským privilegiím se setkal ve vztazích s východními církvemi. V případě mnicha Eutycha, hlásajícího monofyzitské učení, podle něhož měl Kristus — vtělené Slovo — jednu božskou podstatu, která pohltila podstatu lidskou, se ukázala papežova moudrost. Mezitím však císař Teodosios II. svolal roku 449 do Efesu sněm, který Eutycha rehabilitoval. Papež Lev I. považoval tento sněm za skandální a odmítl ho. Naopak roku 451 svolal do Chalcedonu 4. ekumenický koncil, který odmítl dílo císařského sněmu v Efesu a přijal *Tomus ad Flavianum* jako „hlas Petrův“. Také v politických kruzích na Západě požíval papež autority. Po vyplenění Akvileje se roku 452 vypravil Attila, vůdce Hunů, do střední Itálie. Zástupci Říma mu pod vedením papeže Lva I. vyšli vstříc. Po tomto setkání barbarský král Itálii opustil. O několik let později - roku 455, se Lev I. rozhodl k podobnému setkání s Vandalem Geiserichem, který stál již před hradbami Říma. Papeži se sice nepodařilo zabránit obsazení města, ale dosáhl alespoň toho, že obyvatelé nebyli mučeni a masakrováni. Roku 1754 ho papež Benedikt XIV. vyhlásil církevním učitelem, avšak Lev I. byl už odnepaměti pro svou moudrost při obraně pravé víry a pro pastýřskou horlivost v Římě i v západní církvi nazýván Veliký. V něm dosáhl Petrův úřad velikosti vyplývající z poslání, které Ježíš svěřil apoštolu Petrovi.

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY

A opět malá ochutnávka z jeho velkého kazatelského díla:

Z kázání svatého Lva Velikého

ZVLÁŠTNÍ SLUŽBA KNĚŽSKÉHO ÚŘADU

I když je celá církev Boží uspořádána v různých stupních, takže celistvost svatého těla vytvářejí rozličné údy, přece jsme, podle slov apoštola, *všichni jeden v Kristu*; a různost služebního postavení nás neodděluje natolik, že by nějaká část, ať sebe méně významná, nebyla spojena s hlavou. A tak v jednotě víry a křtu, milování, tvoříme nerozdílné společenství a máme stejnou důstojnost, jak říká apoštol Petr: *A vy sami se staňte živými kameny pro duchovní chrám, svatým kněžstvem, které z podnětu Ducha přináší oběti Bohu příjemné skrze Ježíše Krista*. A dále říká: *Vy však jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid patřící Bohu*.

Neboť všem, jimž se dostalo nového života v Kristu, dává znamení kříže královskou důstojnost, a pomazání Ducha Svatého je posvěcuje na kněze. A proto vedle této zvláštní služby kněžského úřadu mají si být vědomi i všichni křesťané, žijící z Ducha podle Kristova zákona, že jsou rod královský a že mají účast na kněžském poslání. Vždyť co je tak královského, jako když duch, podřízený Bohu, vládne nad tělem? A co je tak kněžského, jako zasvětit Bohu čisté svědomí a přinášet mu na oltáři srdce neposkvrněné oběti zbožnosti? A to nám bylo z milosti Boží dáno společně všem. A přece je chvályhodným projevem vaší zbožnosti, že se radujete z výročí mého povýšení jako z pocty, která zahrnuje i vás. Tak oslavuje celé tělo církve jednu svátost kněžství. Vylitím posvátného oleje spočinula její milost zajisté v hojnější míře na těch, kdo mají vyšší postavení, ale sestoupila v míře nemalé i na ty nižší.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA:

Bože, ty chráníš svou církev zbudovanou na skále, aby ji žádné zlo nepřemohlo; na přímluvu svatého papeže Lva dej, ať zůstane vždy věrná tvé pravdě a žije v trvalém pokoji a bezpečí. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

Vybral o. Josef

ČERVENÁ STŘEDA

Ve středu 27. listopadu 2019 se uskuteční již druhý ročník iniciativy Červená středa (#RedWednesday). Smyslem akce je veřejně si připomenout všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni pro svou víru. Symbolem je rozsvícené červené světlo na znamení krve trpících pro víru. Akci organizuje Česká biskupská konference společně s Ekumenickou radou církví v ČR a Federací židovských obcí v ČR. Smyslem je veřejně si připomenout všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni pro své náboženské přesvědčení. Znakem této iniciativy je rozsvícené červené světlo symbolizující krev trpících pro víru.

Jak si lze připomenout pronásledované pro víru?

- ***uspořádat společnou modlitbu či liturgii za pronásledované,***
- ***zorganizovat setkání ve farnosti nebo na vhodném místě ve vaší obci,***
- ***zapálit svíčky při setkání či průvodu,***
- ***přečíst texty informující o tomto tématu,***
- ***nasvítit červeným světlem kostel, významnou budovu, sloup, sochu...***

FARNÍ TÁBOR - ANDĚL PÁNĚ 3

Tábor začal 12. 8. 2019. Sešli jsme se na náměstí ve Fryštáku, nastoupili do autobusu, a objevili jsme se v nebi, v době adventní. Na faře v Prasklicích už na nás čekali Petronel s Uriášem. Přivítali nás a pozvali nás do nebe. Po zbytek dne jsme hráli seznamovací hry. Další den byla druhá neděle adventní. Hráli jsme mokré hry. Cílem těchto her bylo (jak jinak) se namočit. Vzápětí byl duhový běh. Na naše mokrá trička se skvěle nalepil barevný prášek, který rozhazovali vedoucí. Na konci běhu byla naše kdysi bílá trička krásně barevná. Večer přišla Panna Maria a svěčila nám hlídání Ježíška. Ale co se nestalo! Ježíšek se ztratil! Šli jsme ho hledat ven. Venku jsme potkali Tři krále. Ti nám prozradili, že je vedla kometa za Ježíškem, aby mu mohli popřát k narozeninám. Avšak kometa znenadání spadla a rozbila se. Naším úkolem bylo posbírat kousky komety, které střežili Herodovi vojáci. Když jsme je všechny posbírali, Tři králové nás zavedli ke hvězdárce. Pomohla nám hvězdu slepit a umístila ji na oblohu. Hvězda ukazovala směrem ke Kroměříži. Bylo už pozdě, tak jsme šli spát. Ráno jsme vyrazili do Kroměříže. Petronel a Uriáš šli s námi. V Kroměříži jsme vyrazili do Květné zahrady a hledali jsme. prošli jsme Květnou zahradu křížem krážem, ale Ježíška jsme nenašli. Šli jsme do centra města. Na náměstí nám Uriáš oznámil, že dostal zprávu od Lucifera. Ten nám vzkázal, že když seženeme podpisy co nejvíce lidí, kteří měli v mládí nějaké průšvihy, řekne nám, jak najdeme Ježíška. Každá ze tří skupinek dostala papír a v následující půlhodině sbírala podpisy. Po cestě z náměstí nás zastavila řeholnice, která nás varovala, abychom nepodávali ruku peklu. Vzala nás do kostela, kde jsme se pomodlili za hříšníky. Ještě jsme navštívili zrcadlové bludiště a potom jsme jeli zpátky do Prasklic. Po návratu do Prasklic jsme šli na mši do Prasklického kostela. Následující ráno nás vzbudili koledami a se zprávou, že je Štědrý den. Po snídani nás napadlo, že se nám Ježíšek nechce ukázat, protože se chováme špatně. Na základě toho jsme vyrobili dárky a šli jsme do blízkého domova důchodců, kde jsme babičkám a dědečkům zazpívali a dali vyrobené dárky. Na dveřích od fary nás potom čekal dopis od Ježíška, který nám vzkazoval, že je rád, že jsme se polepšili a že nás odpoledne přijde navštívit. Odpoledne opravdu přišel, i s Pannou Marií. Večer jsme měli štědrovečerní večeři a vánoční oslavu. Poslední den jsme se sbalili a potom jsme ještě soutěžili například v hodů špejlí, nebo soutěži o nejdelšího papírového hada. Potom nastal všemi obávaný odjezd domů. Děkujeme všem vedoucím za úžasný tábor a taky za to, že to s námi vydrželi.

jk

MODLITBA U HROBU SLUŽEBNÍKA BOŽÍHO P. IGNÁCE STUHLÉHO

Modlíme se a prosíme o přímluvu v nebi naše zemřelé, kteří odešli v pověsti svatosti. Mezi ně patří také služebník Boží P. Ignác Stuchlý. **Každého 17. dne v měsíci** se budeme připomínat den, kdy nás předešel do věčného života v nebi. **Chceme se setkat u hrobu služebníka Božího P. Ignáce Stuchlého ve všední dny po večerní mši svaté v 19:00 hodin, kde budeme svěřovat své úmysly při společné modlitbě.**

V měsíci listopadu vychází den 17. listopad na neděli, takže se můžeme setkat již v 18:00 hodin.

MODLÍME SE ZA ZEMŘELÉ – JAK JE TO S TĚMI PLNOMOCNÝMI ODPUSTKY?

Jak získat tzv. plnomocné odpustky pro zemřelé, aneb jak pomoci zemřelým dohnat to, co oni zde na zemi zanedbali, především tím, že sice usilovali o odpuštění hříchů, ale o napravení toho, co jejich hřích zavinil, už příliš neusilovali? Každý pokřtěný katolík, který není exkomunikovaný a je ve stavu milosti (*proto je dobré začít bodem č. 2.*) může získat pro duše v očistci plnomocné odpustky.

Aby toho dosáhl, je třeba:

1. **Chci získat – mám úmysl získat – tuto** Boží milost, zvanou plnomocný odpustek pro zemřelého, **každý den mohou získat jeden plnomocný odpustek.**

2. To pro mě znamená, že budu usilovat o svatost a dokonalost, a proto **jdu** před dušičkami, během nich, nebo po nich **ke svátosti smíření.** (*Považuji za vhodné přistoupit ke svátosti smíření v týdně před dušičkami, během dušičkového týdne, nebo v týdně po dušičkách.*)

3. **Nemám zalíbení v žádném ani lehkém hříchu** – tj. nemám jakýkoliv hřích jako vědomou a přijímanou součástí svého života. (*Tato podmínka je nejobtížnější, protože znamená ve skutečnosti svatost, alespoň její krátký záblesk, je podmínkou a zároveň cílem celého našeho odpustkového snažení jak pro nás, tak pro ty, za které se přimlouváme.*)

Toto byly nejprve všeobecnější předpoklady a nyní přichází to, co je se má vykonat ve dnech do 01. do 08. 11. případně už od 25.10.

4. **Jdu na hřbitov a tam se pomodlím za zemřelé** – žádná modlitba není předepsána, ale jistě plně postačuje pomodlit se Otčenáš a Věřím a modlit se můžu i v duchu. (*Za konkrétního zemřelého se nemusím modlit na tom hřbitově, na kterém je pochovaný.*)

5. Pomodlím se na **úmysl svatého otce** – úplně stačí Otčenáš a Zdravas anebo jakákoliv jiná modlitba.

6. Jdu ke **svatému přijímání.**

Může se se nám zdát, že k tomu, aby někdo získal plnomocný odpustek pro zemřelého, toho zase není až tolik potřeba, není to nijak náročné nebo nesplnitelné, ovšem zdání klame, my vykonáme jenom nepatrný zlomek, který je ovšem nezbytný k tomu, aby očišťovaná duše došla k dokonalosti, tím že obdrží to, co jí schází, z takzvaného pokladu církve. Z duchovního pokladu zásluh Ježíše a svatých. My jsme při modlitbě za zemřelé ti, kdo se přimlouvají, aby bylo našim zemřelým dáno to, co mi jim sami dát nemůžeme. Je to velká příležitost.

FRYŠTÁCKÝ MISIJNÍ KOLÁČ

Byla sobota 19.10. podvečer a já šla na faru s krabičkou buchet pod paží...Říkám si tak, jestli vůbec někdo něco přinese a bude co chystat na tu Misijní neděli..

Jaké však bylo mé překvapení, když jsem dorazila!!! Na faře nejen že už nějaké koláče byly, ale byly tam také ochotné pomocnice s chystáním balíčků. A dveře fary se během té hodinky skoro nezavřely...

Tolik skvělých a hezky vypadajících dobrot se sešlo, že opravdu bylo práce dost a co chystat!!! Milé maminky a babičky, zkrátka hospodyňky, díky mnohokrát!!!

Balíčky s buchtami a koláči jsme tedy zkusili nabídnout už po sobotní večerní mši svaté a potom v neděli po ranní a desáté a věřte, že se vybralo

neuvěřitelných **9.715,- Kč!!!** Měly jsme z toho velkou

radost, protože jsme možná nějakou tu radost i rozdaly... Byla to vydařená akce a tak ještě jednou všem hospodyňkám a pomocníkům mooco díky !!!

Jana Jasenská

PAPEŽ FRANTIŠEK

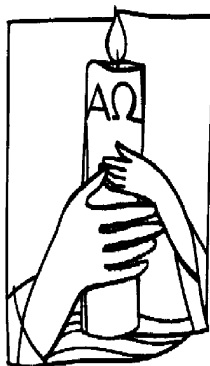
Náš společný domov - celá země - je jako naše sestra, s níž sdílíme společný život.

Tato sestra protestuje proti zlu, které jí působíme svým nezodpovědným užíváním a zneužíváním toho dobrého, co do ní vložil Bůh. Vyrůstali jsme s představou, že jsme jejími vlastníky a vládci, kteří mají právo ji vykořisťovat. Násilí, které tkví v lidském srdci zraněném hříchem, se projevuje i v příznacích nemocí, které nacházíme v půdě, vodě, ovzduší a u živočichů. Proto se mezi ty chudé, kteří jsou nejopuštěnější a nejméně týraní, řadí i naše utiskovaná a devastovaná země, která „sténá a trpí“. Svatý František z Assisi je výrazným příkladem opravdově prožívané ekologie. Byl mystikem a poutníkem, který žil v jednoduchosti a obdivuhodné harmonii s Bohem, s druhými, s přírodou a sám se sebou. V něm je patrné, do jaké míry jsou neoddělitelné starost o přírodu, spravedlnost vůči chudým, nasazení pro společnost a vnitřní pokoj. Proto se cítil povolán pečovat o všechno, co existuje. Přistupujeme-li k přírodě a k životnímu prostředí bez otevřenosti k úžasu a obdivu, nemluvíme-li ve svém vztahu ke světu jazykem bratrství a krásy, budou naše postoje podobné postojům vládce, spotřebitele anebo pouhého vykořisťovatele přírodních zdrojů, neschopného klást meze svým bezprostředním zájmům.

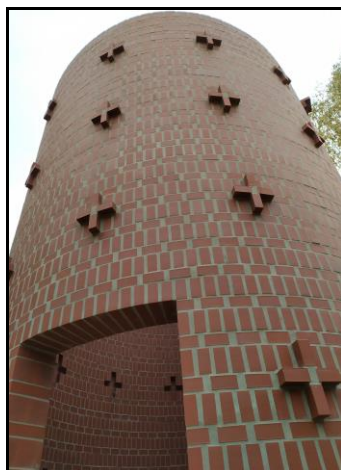
Svatý František nás též vybízí, abychom v přírodě rozpoznali nádhernou knihu, v níž k nám promlouvá Bůh a sděluje nám něco ze své krásy a dobroty. Svět je něčím víc než jen problémem, který je třeba vyřešit. Naléhavá výzva k ochraně našeho společného domova zahrnuje snahu sjednotit celou lidskou rodinu v hledání udržitelného a celistvého rozvoje.

www.vira.cz

- 1.11. Slavnost Všech svatých
 2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – Dušičky
 3.11. 31. neděle v mezidobí
 9.11. Posvěcení Lateránské baziliky
 10.11. 32. neděle v mezidobí
 12.11. Památka svatého Josafata
 13.11. Památka svaté Anežky České
 17.11. 33. neděle v mezidobí
 22.11. Památka svaté Cecílie
 24.11. Slavnost Ježíše Krista Krále
 30.11. Svátek svatého Ondřeje

KAPLE NA FRYŠTÁCKÉ SKALCE

Možná si ti z Vás, kteří v poslední době procházeli ulicí Ke Skalce a došli, až na její konec všimli, že v prostoru fryštácké Skalky vzniká ojedinělá zvláštní (sakrální) stavba. Mělo by jít o budoucí kapli, která by měla být zasvěcena svatému Antonínovi.

TATO STAVBA JE FINANCOVÁNA SOUKROMÝM INVESTOREM.

Není jím ani město Fryšták, ani Římskokatolická farnost Fryšták (zjednodušeně církev). Město Fryšták pouze vyčlenilo pozemek, na kterém tato stavba vzniká. Vzhledem k přání investora (kterého redakce Farníčku zná), a který si nepřeje být zveřejněn, toto jeho přání respektujeme.

Více informací k případné dostavbě a možnému vysvěcení objektu se vás dozvíte.

OSMISMĚRKA NA LISTOPAD

X	O	T	O	Z	I	R	R	R	A	M	Z	O	R	X
R	O	T	O	R	E	R	E	G	I	N	A	E	O	P
R	A	U	E	R	O	P	A	D	L	Á	P	M	U	R
Ě	I	D	U	L	L	M	A	D	N	U	T	O	R	K
M	B	S	A	I	O	R	U	M	B	U	R	K	A	Í
Z	K	G	K	R	E	G	Á	L	R	U	L	S	K	L
O	O	A	T	N	E	R	I	M	U	I	Z	L	E	CH
R	Č	E	N	Í	K	K	E	R	O	S	Ť	A	T	Y
U	R	A	M	P	A	N	I	V	O	K	A	R	A	R

4.Risk
Rmen
5.Radar
Radim
Rampa
Rčení
Regál
Renta

Retro
Rošťa
Rotor
Roura
Rusko
6.Raketa
Ralsko
Regina

Rizoto
Rogalo
Rozmar
Rozměř
Rumpál
Rychlík
7.Radbuza
Replika

Romulus
Rotunda
Rumburk
8.Rakovina
Rigoletto
9.Republika

Tajenka – Mějme rádi svou...tajenka (9 písmen)

Tajenka z minula – Kdo svou práci miluje – tomu se i daří

Připravil: František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 2. 11. 2019 V NÁKLADU 200 KS.